

قانون و ظایف

مصوب ۱۳۲۶ قمری ۱۹ ربیع الاول

وظیفه مرسومی است که به بازماندگان ارباب حقوق دیوانی از هر قبیل داده میشود.

ماده اول - انتقال قسمتی از حقوق دیوانی شیخص متوفی به ورثه او موقوف آنست که آن مقرری زیادتر از پانصد تومان نقد و ده خوار جنس نباشد در صورت زیاد بودن مبلغ و مقدار نقد و جنس برقرار شدن قسمتی از آن در حق ورثه موقوف تصویب مخصوص وزیر مسئول و مجلس شورای ملی است.

ماده دوم - نصف بلاکسر مرسوم متوفی تمامت پانزده سال در باره ورثه او برقرار میشود و نصف بلاکسر عبارت است از عددی که کسور آن یا کمتر از تومان در ندوکمتر ازمن در جنس حذف شده باشد.

ماده سوم - مراد از ورثه در اینجا عبارتست از اولاد و عیال و همچنین پدر و مادری که در کفالت متوفی باشد و همچنین نواده که پدر و مادرش فوت کرده و در کفالت متوفی باشد.

ماده چهارم - پدر و نواده ذکور در حکم اولاد ذکور و مادر و نواده انان در حکم اولاد انان خواهد بود دو یا چند نواده که از یک اولاد باشند فقط سهم پدر یا مادر آنها در بین آنها تقسیم خواهد شد.

عیال دائمه در صورت انحصار در حکم اولاد انان است و در صورت تعدد قسمت یکدیگر مابین زوجات متعدده تقسیم خواهد شد.

ماده پنجم - تقسیم نصف برقراری در حق ورثه للذکر مثل حظ الانشین خواهد بود.

ماده ششم - هریک از بازماندگان متوفی که شغل دیوانی داشته باشد سهم وظیفه مزبوره مادامیکه مستخدم استند از بابت مواجبیکه در ازاء خدمت دولت میگیرند محسوب میشود.

ماده هفتم - قوانین مذکوره شامل مقرریهایکه درمقابل خدمت مستخدمین دولت میدهند و همچنین شامل حقوق افراد نظام نمیشود زیرا که قوانین راجعه بمتوفیات مستخدمین ادارات دولتی و نظام درموقع تسویه بودجه وزارتتخانهها و ادارات معین میشود.

ماده هشتم - محل غائب و متوفی بكلی متروک است و ضبط میشود و هرچه از روی استحقاق بکسیداده میشود از اصل عایدات دولت است.

ماده نهم - توانی هفتقران وساير مخارج صدور فرمان بكلی منسوخ است.

ماده دهم - اين قانون شامل تمام متوفیاتی است که از چهاردهمین يقعدة الحرام يکهزار و سیصد و بیست و چهار تاکنوون و از این بعده اتفاق افتاده و میافتند.

* * *

هتمم قانون فوق مصوب ۲۶ ربیع الثانی ۱۳۲۸ قمری در (بند سوم - قسمت قوانین دوره دوم تقنینیه) طبع شده است.